

Đề bài

Chứng minh bài

Hịch tướng sĩ

của Trần Quốc Tuấn đã
bộc lộ sâu sắc nhiệt tình
yêu nước và tinh thần trách
nhiệm của ông trước họa
ngoại xâm.

Bài làm

Trước khí thế tiến công ào ạt của ba mươi vạn quân Nguyên lần thứ hai sang xâm lược nước ta, Trần Quốc Tuấn đã viết bài *Hịch tướng sĩ* để khích lệ lòng yêu nước, quyết chiến đấu của các tướng sĩ. Tác phẩm của Trần Quốc Tuấn không những là một áng thiên cổ hùng văn mà còn *bộc lộ sâu sắc nhiệt tình yêu nước và tinh thần trách nhiệm của ông trước họa ngoại xâm.*

Trước hết, đúng như ý kiến đã nhận định *Hịch tướng sĩ* đã thể hiện sâu sắc nhiệt tình yêu nước của người trước cảnh đất nước bị ngoại xâm.

Vì lòng yêu nước, Trần Quốc Tuấn không thể nhắm mắt bịt tai trước những hành vi ngang ngược của sứ giả nhà Nguyên mà ông đã tức giận gọi chúng là *cú, điều, dê chó, hổ đói*, những con vật hung dữ, xấu xa nhất trong các loài xấu xa, để bày tỏ thái độ căm thù, khinh bỉ. Bằng lối văn biền ngẫu nhịp nhàng và rần rỏi, Trần Quốc Tuấn đã vạch mặt bọn giả nhân giả nghĩa, có lòng tham không đáy, mưu toan vét sạch tài nguyên của cái của đất nước ta: *lại thác mệnh Hốt Tất Liệt mà đòi ngọc lụa, để thỏa lòng tham không cùng, giả hiệu Vân Nam Vương mà thu bạc vàng để vét của kho có hạn...*

Vì lòng yêu nước Trần Quốc Tuấn đã quên ăn, mất ngủ, đau lòng nát ruột vì chưa có cơ hội để *xả thịt lột da, nuốt gan uống máu quân thù* cho thỏa lòng căm giận, ông sẵn sàng hy sinh để cho Tổ quốc được độc lập tự do, ông viết:

...dẫu cho trăm thân này phơi ngoài nội cỏ, nghìn xác này gói trong da ngựa, ta cũng vui lòng...

Điều rất dễ hiểu là nếu không vì nhiệt tình yêu nước nồng nàn thì Trần Quốc Tuấn đã không thể đau đớn vằn vặt, căm thù sục sôi đến thế!

Mặt khác, bài *Hịch tướng sĩ* còn nêu cao tinh thần trách nhiệm của vị chủ soái trước cảnh Tổ quốc đang lâm nguy bằng những lời phê phán nghiêm khắc thái độ bàng quang, chỉ biết hưởng lạc của các tướng sĩ vô trách nhiệm.

Ông đã khéo léo nêu lên lòng yêu thương của ông đối với các tướng sĩ, cùng với tinh thần đồng cam cộng khổ của ông để khơi gợi sự hồi tâm của họ. Giọng văn của ông vô cùng thiết tha và thâm thúy: *Không có mặc thì ta cho áo, không có ăn thì ta cho cơm, quan thấp thì ta thăng chức, lương thấp thì ta cấp bổng...*

Tiếp đến, bằng những hình ảnh tiêu biểu đầy xúc động, ông đã nêu lên những hậu quả nghiêm trọng không những sẽ xảy đến cho ông mà gia đình những người tướng sĩ kia một khi đất nước rơi vào tay quân thù. Bằng cách sử dụng các hệ thống từ dồn dập:

...chẳng, những... mà... cũng... lặp đi lặp lại có giá trị nêu bật những hậu quả tai hại, những nỗi khổ nhục của người dân mất nước, Tổ quốc mất độc lập tự do.

Chẳng những thái ấp của ta không còn mà bổng lộc các người cũng về tay kẻ khác; chẳng những gia quyến ta bị đuổi mà vợ con các người cũng bị bắt đi; chẳng những xã tắc tổ tông ta bị giày xéo, mà phần mộ cha mẹ các người cũng bị quật lên...

Tinh thần trách nhiệm của ông còn thể hiện ở việc ông viết nên cuốn *Binh thư yếu lược* để cho các tướng sĩ rèn luyện. Đối với ông, yêu nước là phải có bốn phận giữ nước, phải có hành động thiết thực cứu nước. Suu tầm binh pháp các thời để tạo nên bí quyết chống giặc, phá giặc, Trần Quốc Tuấn đã thể hiện lòng yêu nước và trách nhiệm của một người chỉ huy công cuộc kháng chiến chống quân Nguyên. Chính lòng yêu nước mãnh liệt, tinh thần trách nhiệm cao độ của ông đã đốt cháy lên ngọn lửa chiến đấu và chiến thắng trong lòng các tướng sĩ lúc bấy giờ.

Từ sự nhìn thấu suốt dã tâm của giặc, nhận thức rõ mối họa của Tổ quốc, ông đã chứng minh sự còn mất của mỗi quan tướng, gắn liền với sự thắng bại của cuộc kháng chiến; lợi ích thiết thân của họ gắn liền với lợi ích tối cao của Tổ quốc. Chính vì thế bài *Hịch tướng sĩ* đã biểu hiện một nhận thức hồn nhiên và cụ thể đầy tính nhân đạo của Hưng Đạo đại vương đầy lòng yêu nước.